

karavane, der nærmede sig paa Markvejen inde fra Byen.

Forrest gik en lille, kraftigt bygget Pige paa fire-fem Aar, der ved Hjælp af et Rebstykke, som hun havde lagt over sin ene Skulder, trak afsted med en gammel Kurvevogn, hvori der laa et Skødebarn. Under Anstrengelserne for at trække Vognen gennem Vejens dybe Ælte var hendes Kyse gleden bagad over hendes forblæste, gul-brune Haar, og hvert Øjeblik maatte hun slippe Rebet med den ene Haand for at hale op i sine røde Strømper, der bestandig faldt hende ned over Træskoene. Bagfra blev Vognen skubbet frem af et andet Barn, en Dreng, der havde en strikket Klaphue trykket ned over Hovedet, og hvis ene Kind var dækket af et stort Vatstykke, der var stoppet ind under Huens ene Øreklap.

Et ungt og rankt Bondefruentimmer sluttede Toget. Hun gik et Stykke bag de andre, helt ude paa Vejkanten, med Hovedet indhyllet i et blomstret Klæde, hvis Snipper smældede i Blæsten. Uden at løfte Øjnene fra et Strikketøj, som hun holdt mellem de brune Hænder, gik hun og smaany-nede hen for sig, idet hun af og til — ligesom i Tanker — sang en enkelt Tone ganske højt.